

rovert nu de wereld met zijn adembenemende foto's

Fotograaf Ghislain: 'Mijn mededruiker Martin legt zijn hand op het hoofd van een witpunthaai. Het was net een kat, hij had net gegeten en wilde gestreeld worden.'

e, nu haaienfotograaf

de ding uitzendt. Dan komen ze met hun snuit voelen. Neem dat letterlijk. Ze duwen tegen je aan om een idee te krijgen of dat hapje eetbaar is. Op dat moment duw ik met mijn camera tegen hun neus. Dat is hard en volstrekt oninteressant om als mals hapje door te gaan.'

Ze bijten niet meteen, zoals in de film?

'Dat is pas het volgende stadium. Heel even bijten. Maar wat voor hen een nieuwsgierig beetje is, is voor ons een stuk arm, been of hoofd dat eraf gaat. Gelukkig zijn mensen over het algemeen niet echt interessant als prooi voor haaien. Te weinig vet.'

U blijft dus doodkalm als zo'n kanjer van vier meter met zijn vlijmscherpe tanden op u afzweemt om u bij wijze van begroeting midde door de bijten?

'Dat is de bedoeling. De haai zachtjes wegduwen en zelf opzij zwemmen helpt ook. Haaien zijn niet de wendbaarste dieren, en achteruit zwemmen kunnen ze niet. Ze moeten al-

Ghislain: 'Deze witte haai had honger.'

tijd een brede bocht maken om terug te komen.'

Dat is toch razend gevaarlijk?

'De gevaarlijkste haai is diegene die je niet hebt gezien, zeg ik altijd. Echt waar. Als het echt zo gevaarlijk was, zou ik het niet doen. En zou ik al helemaal niet toelaten dat mijn zwangere vriendin het doet.'

Pardon?

(glundert) 'Zeer zeker. Leina is een Japanse freediver - ze duikt zonder luchtflessen en kan drie minuten onder water blijven zonder te ademen.'

'Ze is nu zeven maanden zwanger. Ze heeft jarenlang in Hawaï verbleven, waar ze veel tussen de dolfinen heeft gedoken. Ook haar liefde heb ik aan de haaien te danken.'

Is het wel verantwoord dat zij dit werk hoogzwanger doet?

'Er is geen enkele morele of medische reden te bedenken om het niet te doen. Ons nieuwe project gaat zelfs over de zwangerschap en de geboorte van ons kindje. Leina heeft al een paar keer in haar toestand tussen de dolfinen en walvisen gezwommen. De onhoorbaar hoge geluiden zouden een invloed hebben op de foetus.'

'Wetenschappers van de universiteit van Miami en VUB volgen ons. Ze onderzoeken hoe de dolfinen communiceren met de baby in de buik van Leina. Hun sonar vangt op dat er leven is en we merken dat ze signalen uitzenden. Vangt het kind dat op? En herkennen de dolfinen de baby als ie na een paar maanden zelf in het water gaat met hen? Dat wordt dus onderzocht. De Franse televisie maakt er een reportage van.'

Eigenlijk gebruikt u uw kind dus als proefkonijn.

'Dat is wel heel cru gesteld. Mij is het te doen om de

verbondenheid tussen mens en natuur. Een paar maanden na de geboorte gaat onze baby terug het water in met zijn mama en papa tussen de dolfinen in de oceaan. Alle geluiden zijn tot nu opgenomen. We willen zien of de dolfinen een vorm van communicatie hebben met de baby.'

'Maar dat is voor over een paar maanden. Eerst is er de geboorte van ons kindje. Leina en ik zijn net terug van Frans-Polynesië waar we tussen de potvissen hebben gezwommen. Dat was de meest intense belevenis van mijn leven. Mijn vrouw op een paar meter van een walviskoe en haar jong, en van een zingend walvismanneltje. Adembenevend.'

INFO

- **Man&Haai**, Jean-Marie Ghislain, Lannoo, 192 blz., 39,99 euro
- van 1 tot 30 november is er een fototentoonstelling in de Librairie des Galeries, Koningsgalerij 2 in 1000 Brussel
- www.ghislainjm.com

